

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: الینورا رولدن مندویل Von Eleonora Roldán Mendívil
برگردان و افزوده از دیلوم انجنیر نسرین معروفی
۰۳ اکتوبر ۲۰۱۷

سگهای شکاری در تعقیب یک هنرمند

عکس گرفته شده از گوگل (زندانی نمبر ۱۵۷۴) مریسا در حالت رقص عکس گرفته شده از گوگل

"مریسا گریدو لیس" Maritza Garrido Lecca بعد از ۲۵ سال از زندان در پیرو آزاد کرده شد. زندان قادر نشد تا وی را بشکند. زمانی که "مریتسا گریدو لیس" Maritza Garrido Lecca به تاریخ ۱۱ سپتمبر در شهر "لیما" Lima از زندان آزاد شد، مجموعی از خبرنگاران حاضر در آنجا در میان ازدحام مردم به رقاصه سابق هجوم آورده بودند. خبرنگاران از هر سمت صدا می زدند و این خانم ۵۲ ساله لطیف و ظریف را تحت فشار قرار داده فریاد می زدند: "مریتسا" Maritza تو می خواهی که از کشور معذرت بخواهی؟ و یا خجالت می کشی؟". "گریدو لیس" Garrido Lecca دقیقاً ۲۵ سال قبل زندانی شد. در آن زمان در پیرو "جنگ داخلی" حکفرما بود، که از جانب حکمرانان به عنوان "زمان تروریستها" نامیده می شد. سالهای ۱۹۸۰ الی ۲۰۰۰ چریک های ماوئیست "زیندپرو لومینوزو" Sendero Luminoso (مشعل درخشان) و همچنین کمونیستهای انقلابی MRTA (با تئوری انقلاب کمونیستی و ستراتیژی نظامی جنگ پارتیزانی انقلابی مارکسیست "چه" گوارا guevaristische در کشور مبارزه می کردند از مترجم)

مقامات سربکوبگر "پیرو" به تاریخ ۱۲ سپتمبر ۱۹۹۲ با حمایت سازمان اطلاعات و امنیت ایالات متحده موفق شدند که ضربه ای شدید به "مشعل درخشان" وارد نمایند. یک فرماندهی اختصاصی به یک استودیوی رقص در یک محله خوب شهر "لیما" مربوط به طبقه متوسط حمله ور شدند. آنها رهبر ماویستها "ابیمیل گوزمن" Abimael Guzmán را یکجا با همسر وی و فرد دوم کمیته مرکزی "الینا اپیریگویی" Elena Iparraguirre دستگیر کردند. پناهگاه آنها توسط "گریدو لیس" Garrido Lecca هنرمند ای که در آن زمان ۲۷ ساله بود و دیگر هنرمند ها آماده شده بود.

در این زمینه حدسیات زیادی زده شده که آیا اصولاً "گاریدو لیسّا" Garrido Lecca که فعلاً یک تن از نام آشنا ترین و مشهور ترین "ماویستها" به مانند سایر زنان مبارز به حساب می آید، در آن زمان عضو حزب بوده است و یا خیر. محتمل است که دختری از خانواده متمول خود به مانند دیگر انسانهای جوان در سالهای ۸۰ سیاسی شده است و با پارتیزانها و اهداف آنها برای ایجاد یک پیروزی سوسیالیستی علاقه مندی و گرایش داشته است.

به عنوان "توقیف قرن" زندانیان با لباس خط سیاه و سفید با ظرافت و ملاحظت عجیب و غریب خود را در معرض دید مطبوعات به نمایش گذاشتند. "گاریدو لیسّا" Garrido Lecca محل نمایش را به عنوان صحنه ای توصیف کرد و علنی خود را به حیث یک مارکسیست - لیننیست - ماوئیست در نهاد "مشعل درخشان" معرفی نمود. طوری که از زبان قاضی که اسم آن برده نشده، گزارش داده شده که وی در جریان محکمه در "پیرو" بدون آن که حق دفاع از خود را به صورت درست و دقیق داشته باشد به حبس ابد محکوم شده بود.

این هنرمند تا سال ۲۰۰۱ زندگانی را در زندانی که از لحاظ امنیتی در سطح بالا در "ینامایو" Yanamayo پیرو که در یک منطقه دور افتاده جنوب شرق پیرو "پونو" Puno موقعیت داشت، به سر برده است. جریان محکمه در سال ۲۰۰۲ به خاطر "تروریسم" مجدداً شروع شد، زیرا که تجربه کاری قاضی مخفی غیر قانونی شناخته شده بود. در محکمه جدید "گاریدو لیسّا" به خاطر پنهان کردن "گوزمن و ایپراگویر" Guzmán und Iparraguirre به ۲۵ سال حبس محکوم شده است، اتهام "فعالیت های تروریستی" به وی در این میان مورد تأیید قرار نگرفت.

یکی از ساکنان محل توضیح می داد: در روز های قبل از آزادی وی، مطبوعات "پیرو" یک سناریوی از رعب و وحشت را طراحی کرده بود. گروپ تلویزونی در محله طبقه متمول "میرافلوریز" Miraflores، جایی که مادر هنرمند زندگی می کند، در مجاورت آن محله سرو صدا را به راه انداخته بودند، طوری که به گوش می رسید. "بهتر است وی باید در محل بینوایان برود. آنها مردمانی هستند که می خواستند وی را آزاد بسازند.

"گاریدو لیسّا" Garrido Lecca برای طبقه حاکم در سیستم کپیتالیستی و برگزیدگان سفید یک خیانتکار طبقاتی است. زیرا در پیرو مرز میان بالا و پائین بیانگر مناسبات طبقاتی و نژادی می باشد به علاوه تمام روحیات زن ستیزانه ای که خود را در عقب برخی توقعات بیجا پنهان می دارد، نیز با تذکر این که "چطور توانسته یک زن زیبای جوان یک مرد وحشی و سنگدل را پنهان کند؟" وی را به حیث یک "عفریت" و "وحشی" قلمداد نموده و همواره علناً مورد تحقیر قرار می گرفت.

لیسا در زندان و بعد از آزاد شدن از زندان

"گاریدو لیسّا" بعد از این که از زندان در شهر "لیما" آزاد شد، وی به سمت شمال حرکت کرد. وی در هر جایی که توقف می نمود، از جانب والی های شهر یک فرد نامطلوب و ناخوانده توجیه کرده می شد، چون که وی هیچ گاه از

عقیده مائوئیزم خود نگذشته و نه هم از کشور تقاضای معذرت نموده است. به عکس. وی در مصاحبات خود به وجود آمدن "مشعل درخشان" را در یک مقطع سیاسی تاریخی معرفی کرد و تأکید نمود که وی یک زندانی سیاسی است. وی موفق را اتخاذ نمود که در شروع سال هم از آن نمایندگی کرده بود، طوری که خبر رسانی "یونگه ولت" *jungeWelt* با وی در زندان صحبت کرده بود. تا آخر سال ۲۰۱۷ در "پیرو" ۱۶ زندانی سیاسی دیگر از "مشعل درخشان" به خاطر آزادی خود در صف ایستاده هستند.

افزوده مترجم:

- ۱- ترجمه مطلب نباید به هیچ صورت بدان معنا تعبیر گردد که مترجم نیز با اصطلاح "مائوئیزم" موافق است.
- ۲- جای بسا افتخار برای تمام جنبش کمونیستی در سطح جهان است وقتی می بینیم که دختری جوان، با گذشتادن ۲۵ سال زندان، وقتی از حبس رها می گردد همان روحیه و طرز تفکری را نمایندگی می نماید که یک ربع قرن قبل برایش زندان را پذیرفته بود.
- ۳- برای تمام آنهایی که به محض خروج از زندان، به دنبال زندگانی شخصی خود افتاده، هویت و شخصیت مبارزاتی خود را یا با نمی دانم چه کنم و یا در خدمت دستیابی به امتیازات مادی به گروگان می گذارند، حیات این هنرمند دلیر آموزنده و قابل افتخار است.
- ۴- تا زمانی که امپریالیسم و ارتجاع بر یک کشور و یا در سطح جهان حاکم است، عناصر انقلابی بیرون شده از زندان، نباید انتظار آن را داشته باشند که این دشمنان مردم آنها را راحت گذاشته و دیگر به تخریب و تعقیب آنها دست نخواهند یازید.
- ۵- پس می باید آماده بود تا به مبارزه ادامه داد و جواب طعن و تمسخر دشمنان مردم را، با تلاش در جهت سرنگونی نظام آنها داد.